

WATERROPPELS

CLUBBLAD VAN DE R.K.ZWEMVERENIGING "DE WATERTRAPPERS" TE HAARLEM.
SECRETARIAAT: ZAAKENLAAN 55 H A A R L E M
REDACTEUR: H. LOK DAMASTRAAT 6
JAARGANG NO. 5

DE OLYMPISCHE SPELEN TE LONDEN.

Cliché uitdrukkingen als "bijzonder indrukwekkend" e.d. zijn bij lange na niet sterk genoeg om uitdrukking te geven aan de vele emoties welke alle deelnemers, officials en bezoekers ondergingen. Hetgeen ik mede kon maken was in een woord "fantastisch": de grootse opening in het grote Wembleystadion, de zwemwedstrijden in de Empirepool, de athletiekevenementen weer in het stadion en de reis naar en het verblijf in de stad Londen. Ik wil in enkele nummers van ons clubblad een deel van het ervaren vertellen.

Beginnen wij dus met de reis, Dinsdagmiddag 27 Juli startte ik met hr. Voogd, onze Kringvoorzitter als reisgezel. Met de nachtboot van de Batavierlijn zouden wij overvaren en troffen het dat dit met het fraaie schip van de mij. Zeeland, de Koningin Emma gebeurde. Na de nodige douaneformaliteiten kwamen wij aan boord en al spoedig gooidde het schip de trossen los, de grote reis was begonnen!

Na aan boord nog eens lekker te hebben gegeten (in tegenstelling met Londen, maar daarover later meer) en een rustige avond, gingen wij flink laat naar bed. Maar wellicht zal een ieder zich herinneren hoe tropisch warm het in die dagen was, zodat het in een hut, midden in het schip, nu niet erg koel was. Al vroeg werd daarom weer opgestaan en jawel hoor, wij vobren al op de Theems. Tegen 7 uur lag de Koningin Emma voor de wal in de havenplaats Tilbury. De eerste personen mochten echter pas om 8 uur van boord, om 9 uur waren wij eindelijk zover en passeerden de Engelse douane, die erg snel kon controleren toen ik vertelde dat wij bezoekers van de Olympic Games waren. Na een treinreis in een gezellig boemeltreinetje arriveerden wij tegen elf uur in Londen, station Fenchurchstreet.

Toen kwam de eerste sensatie; de underground, de ondergrondse trein waar de Londenaar zeer veel gebruik van maakt. Wij moesten met een dor lijnen; de binnencirkel, naar ons hotel en na een flink kwartiertje stopten wij bij het dichtstbijzijnde station: Bayswater. Na enkele minuten sjouwen vonden wij reeds ons hotel, zo te zien een lang niet modern ding aan de Bays waterroad. Doch wij kregen er een goed bed en dat zou een van de belangrijkste dingen blijken te zijn. Erg vaak zouden wij, gezien de wedstrijdprogramma's, er overdag toch niet verblijven. Vanuit onze flinke tweepersoonskamer hadden wij een aardig uitzicht op het beroemde Hyde park, dat was dus geen gek begin.

Na ons een beetje te hebben opgefist, het was onderhand ruim 12 uur geworden, weer een reis met de ondergrondse terug naar de "city", het hart van Londen, om de inwendige mens te versterken. Bij station Piccadilly Circus werd uitgestapt, na een tweetal lange roltrappen kwamen wij weer boven de grond. En nu lunchen bij Lyons, zei hr. Voogd die hier al vaker geweest was en als gids optrad. Dit was een zaak van het formaat V. & D. op het Verwulft, doch dit gebouw was geheel voor restaurant e.d. ingericht; Vier verdiepingen hoog, en nog een kelder eronder en met de lunchtijd zat alles vol. Een honderden maar vermoedelijke meerdere duizenden bezoeken deze zaak dagelijks en zo zijn er nog tientallen andere zaken! Bijna alle Londenars lunchen op deze manier, een boterham uit een papiertje kent men hier niet, het was sensatie no. 2.

Nadat de middag en avond doorgebracht was met een gedeelte van de stad te bekijken, kropen wij niet te laat onder de wol want de komende dagen zouden vermoedelijk nog vermoeiend genoeg worden.

DONDERDAG 28 JULI: DE OPENINGSDAG.

Al vroeg scheen de zon fel, dat beloofde wat voor deze grote dag! Na het ontbijt alweer naar de ondergrondse want hr. Voogd moest voor een juryvergadering om 10 uur in de Empirepool aanwezig zijn. De reis verliep vlot, in een klein half uurtje waren wij op het station Wembleypark, wat zeker een 15 à 20 km. van ons hotel ligt. Via de nieuwe, door Duitse krijgsgevangenen speciaal aangelegde weg kwamen wij bij het stadion, vlak hiervoor rechts lag het zwembad, de Empirepool. Het maakte een grootse indruk op mij, denk eens in een overdekt bad dan ruim 50 m. baanlengte met vaste tribunes aan de vier zijden, plaatsbiedend aan 7 à 8000 bezoekers. Alles was nu nog leeg, behalve de officiële tribune waar de jury "vergaderde", een leger van bij elkaar wel ruim 100 personen, merendeels heren met maar enkele dames. De hr. V. nam aan deze uitvoerige doch hopeloze besprekingen deel en werd ingedeeld bij de tijdwaarnemers. Onderhand keek ik het bad eens rond en drukte handjes van reeds hier aanwezige Nederlanders. Na in het restaurant hier te hebben geluncht gingen wij om ruim een uur stadionwaarts voor de openingsplechtigheid.

(wordt vervolgd).

ZWEMWEDSTRIJDEN IN AUGUSTUS.

Als eerste verwerkten wij een tweekamp met de V.Z.V. op Zaterdag 14 Augustus, welke ter gelegenheid van het 650 jarig bestaan der stad Beverwijk door onze vereniging in het zwembad Adrichom werd georganiseerd. Door vacaties en de Brigadekampioenschappen was onze ploeg wel sterk gedecimeerd, zodat het geen verbazing wakte dat de V.Z.V. deze tweekamp won, zij het maar met 30 sec. verschil.

Bij de dames waren Do. Ria, Tonny en Jo absent, bij de heren werden gemist: Piet, Herman, Mart, Ten, Frans, Frits, André en ook de naar Indië vertrokken Fons. Vooral bij de borstercrawl heren was dit merkbaar, Co en Piet Mes zwommen deze nu in resp. 1.24.6. en 1.29.-, werden no. 3 en 4. De schoolslag was voor de broers Jan en Frans, zij het met matige tijden van 1.23.5 (no. 1) en 1.32.- (no. 2). ook Hen met 1.43.- en Frans W. met 1.38.- zwommen hun baantjes. De rugslag won Jules in 1.31.2 met weer Jan als 2e in 1.40.2. De estafettes leverden vanzelf ook moeilijkheden op, de 5 x 50 m borstercrawl zwommen Frits, Co, Piet, Ben en Jan in 3 min. 6.7 en de 3 x 50 m wisselslag namen Jules, Frans en Cotje voor hun rekening, dit jeugdige stel van gemiddeld 16 jaar zag kans om nog eerste te worden in 1 min. 48.4, een van de weinig goede tijden!

Bij de dames was het gunstiger, maar deze troffen in Ninie Kint een all-round zwemster die veel kon verwerken en aan 4 van de 5 nummers deelnam! Zij won de borstercrawl en de rugslag in resp. 1.22.- en 1.28.5, beide malen gevolgd door de onzen. Op de crawl waren het Paula met 1 min. 24.- en Boppy met 2/10 meer, bij de rugslag Gonny met 1.38.8. en Tonny met 1.49.- (niet meer zo iets in een wedstrijd proberen, Pieter!). Op de schoolslag trof onze jongere garde de vroegere Nederlandse kampioene Jopie de Mayer-Waalberg, die het nog niet verleerd bleek te hebben, zij won in 1 min. 35.2, gevolgd door Truus met 1.40.6, Nelly 1.42.2, Ans 1.44.8 en Jopie 1.43.5.

De estafettes waren beide voor VZVdames, op de 5 x 50 m borstercrawl was het verschil niet zo groot: 3.17.6 tegen 3.15.8. Tonny, Cokky, Truus, Boppy en Paula zwommen deze voor ons en in de laatste estafette, de 3 x 50 m wisselslag, deden Gonny, Paula en Boppy in 2 min. 9.6.

Tot slot de polowedstrijden en na het voorgaande was het te begrijpen dat dit ook mis zou gaan. De dames met alleen Paula en Truus uit het eerste brachten het met 0-2 nog behoorlijk af tegen een compleet VZV 1, de heren echter gingen met 0-6 ten onder. Hierbij deden een zevental spelers- Jan en Ben als enige eerste-medes, terwijl keeper Wim op de kant mocht blijven staan wegens interne moeilijkheden. Alles bijeen was het toch wel een genoeglijke middag met de gezamenlijke fietstocht heen en terug. Vooral het dure ijs in Beverwijk smaakte puik, nietwaar?

VERVOLG ZWEMMEN.

Het tweede evenement volgde een dag later : Zondag 15 Augustus hield de H.B.C. haar Nationale wedstrijden in Groenendaal en het was hierbij dat er weer een tweetal clubrecords sneuvelden. Paula kwam op de 100 m borstcrawl voor het eerst onder de 1 min 20 grens, al was net maar 1/10 seconde! Het record stond reeds op haar naam met 1 min 20.6 zodat zij er 7/10 seconde van haar oude tijd afkanbelde met haar 1.19.9. Beppy deed het ook redelijk wel met haar 1.23 doch m.i. ligt de rugcrawl haar toch beter. Bij de heren startte Frans van Dam als enigste en maakte 1.14.6.

Op de 200 m schoolslag heren haalde Jan de eerste prijs weg met 2 min 57.5, zijn beste tijd in dit jaar. Rustig zwemmende was hij op de laatste baan iets op Solkamans uitgelopen, die, naar later bleek, met de 4e plaats genoeg moest nemen daar er in de voorlaatste serie 2 onbekende boys met 2.58.5 en 2.58.6 waren geeindigd. Frits, in de eerste serie zwemmende, doet het ook steeds beter en haalde 3 min 11 (op 20 Juni in den Haag 3.16.8) Bij de dames maakte de, op deze slag ongetrainde Truus als laatste 3.31. Gonny zwom de rugslag rustig in 1 min 32 en daarna volgde de 5 x 50 m borstcrawl heren. Onze ploeg, welke door onvolledigheid was afgeschreven, startte op verzoek van HPC toch nog en werd zelfs derde van de 3 ploegen! De tijden vielen nog mede: Piet Mes 34, Frits 34,5, Frans 32.5, Jan 32 en Piet 31.5, samen 2.44.4.

Tot slot volgde de verrassing van onze meisjes op de 3 x 50 m wisselslag estafette dames. Een vorige maal in dit zelfde bad evenaarden Bep, Nelly en Paula het clubrecord van 2 min 0.9, nu bleven zij hier maar liefst 2.6 sec. onder. Beppy begon keurig op de rug met 39.5!, Nelly vlinderde in 44 en Paula gooide er 35 sec op de crawlbaan uit, samen was het 1.58.3!!

Reporter

OOK FONS ROOZENRANS VERTROKKEN.

Op 4 Augustus is Fons met de Sibajak naar Indië vertrokken. Weer moesten wij afscheid nemen van een onzer medeleden die zijn dienstplicht in het verre Indië gaat vervullen. Vele leden waren daarom op Donderdagavond 29 Juli jl. naar het Haarlemse station gekomen, een attentie die door Fons buitengewoon gewaardeerd werd. Wij zullen allen hem hier erg missen want met hem ging een van onze beste krachten, misschien wel de beste, heen. De tijd van 2 jaren valt kort, vooral als er zulke goede herinneringen zijn op te halen aan Nederland en zijn bewoners, het waren er vele, zeer vele.

Fons maakte reeds op jeugdige leeftijd naam, zijn eerste clubrecord verwierf hij op 25 April 1942, amper 14 jaar oud! Als zwemmer van nature was hij voor alle slagen te vinden doch in het begin van zijn zwemloopbaan excelleerde hij op de schoolslag en was bv. in 1943 de snelste aspirant op deze slag in de Kring (50 m in 39 sec) De 100 m schoolslag zwom hij volgens onze aantekeningen precies 25 maal en op een keer na altijd onder de 1 min 28 blijvend. Zijn snelste tijd maakte hij bij de Kringkampioenschappen 1946 in Groenendaal, waarbij hij een "dead heat" zwom met Wil Solkamans in 1 min 20.4. Hij had deze successen steeds te danken aan de eerste 50 m welke hij al vlinderende aflegde, dan schakelde hij op de schoolslag over en ging het erom de verkregen voorsprong te houden. Toen dit niet meer mocht haalde hij meerdere malen nog 1.22, wat een keurige prestatie blijft. Het 200 m record was ook lange tijd in zijn bezit, Fons was onze 1e zwemmer die deze afstand zwom. In September 1946 maakte hij zijn beste tijd : 3 min 3.5 wat Jan pas na veel trainen in 1947 verbeterde. Een schoolslagrecord bezit Fons nog altijd : 66 2/3 m in 51.5 sec, ook al vlinderende gemaakt in December 1943.

Op de rugslag bezat hij lange tijd nog 2 records : de 50 m in 36 sec en de 66 2/3 m in 53.2 sec, dit laatste deed Jan in December jl net 2/10 sec. sneller. De borstcrawl kwam de laatste jaren in zwang, om de vereniging te steunen was hij zich hierop gaan specialiseren. In 2 jaar tijd zwom hij bv. 15 maal de 50 meter onder de 31 sec met als snelste tijd 29.3 en dit altijd in estafettes. Ook op de 100 m werden de prestaties steeds beter: 1.23.1 in 1942, 1.15.4 in 1943 tot 1.08.2 in 1947. Sinds 2 September 1944 was hij onbedreigd onze snelste man en bleef sindsdien clubrecordhouder op dit nummer. In totaal verbeterde Fons zelf of werkte mede aan maar liefst 35 clubrecordverbeteringen, een heel aantal.

Ook bij waterpolo behoorde Fons vele jaren bij de beste spelers van onze vereniging. In 1942 startte hij in het tweede zevental, kwam in 1943 een enkele maal voor ons eerste uit, waarin hij in 1944 een vaste plaats kreeg. Door snelle combinaties met Piet en Boy werd onze voorhoede door vele ploegen gevreesd, wat zijn hoogtepunt vond in een kampioenschap van

van de 3e klasse der KNZB in de zomer van 1946 en dit nog wel geheel ongeslagen. In dat jaar werd Fons tevens enkele malen in vertegenwoordigende jeugdzeventallen der Kring opgesteld en tot slot werd hij in het jaar van 1947 uitgenodigd aan de training van het Nationale zevental deel te nemen.

Een zeer succesvolle zwemmersloopbaan heeft Fons zodoende reeds achter de rug, voor hem hopen wij dat hij naast zijn enthousiast aanvaarde taak in Indië nog tijd en gelegenheid voor zijn geliefde sport kan vinden. En als de twee jaren om zijn zien wij je gaarne terug, wij reserveren wel een plekje voor je, Fons. Het ga je goed.

Redactie

Salatiga, Augustus '48.

Beste Zwemmersfamilie van D.W.T.

Na eerst 3 maanden in Bandoeng te hebben doorgebracht zit ik nu in Salatiga (midden Java), 50 km. van Semarang en 60 km van Djokja. Dus zoals je ziet vlak bij het vuur. Eerst nog iets over Bandoeng, een pracht stad gelegen in een dal tussen de bergen van ongeveer 700 m hoog. Veel bioscopen, dancings en niet te vergeten het zwembad Tjiampelan. In dit laatste heb ik veel gehuist bij de Bandoengse Z.C. Neptunus, een zeer jonge club maar in volle bloei. Een leuk en echt gezellig stel mensen, ik was daar dadelijk naar toe gestapt en werd met open armen ontvangen. Zij deden veel aan polotraining: 3 x in de week en Zondagsmorgens van 8 tot 10 uur een paar wedstrijdjes. Er waren nog meer Hollandse jongens, ik zag er uit A.Z., Neptunus, Zaandam en D.J.K.

Nu iets over Salatiga, geen zwemclub maar wel een zwembad en dat is hier heel wat waard. Wij hebben nu zelf poloballen en kunnen nog zo'n beetje een balletje gooien, verleren doe je het nooit meer. De ligging is hier verder buitengewoon goed, het eten best, mijn liefje wat wil je nog meer! Nog steeds krijg ik de Waterdroppels toegestuurd en blijf zodoende op de hoogte van de zwemgebeurtenissen in Haarlem en omgeving, het gaat lang niet gek meen ik. Ik hoop dat deze brief wordt rondgestuurd in de zwemmerskring van D.W.T., dan kunnen zij allen zien dat:

de jongens overzee

ook medeleven met D.W.T!

Hoop spoedig een berichtje terug te ontvangen en eindig met hartelijke groeten aan alle bekenden van

Boy

Opperwachtmeester B. van Tongeren
250226146-7e Esk. Vechtwagens, T. brigade
Veldpost Semarang.

Batavia, Augustus.

Beste Allemaal,

Hoe is het met jullie, alles wel aan boord zeker. Volgens de laatste brieven uit Holland is het anders lang niet warm daar bij jullie, al die kou en nattigheid is maar niets gedaan. Wij hebben hier gisteren ook een "koude neus" gehaald, want wij zijn de bergen in geweest, geweldig was dat. Om half negen gingen wij met een truck uit Batavia op weg naar Buitenzorg, dat is al een mooi ritje van 65 km. Aan weerszijden van de weg watervalletjes en mooi trapsgewijs aangelegde sawah's, een echt Indisch landschap. Om half tien waren wij al in Buitenzorg en trokken de Plantentuin in, ik was er al eens geweest maar het blijft altijd even mooi. Tegen half twaalf gingen wij verder op, de weg naar Bandoeng. Hier kom je pas echt in de bergen, het werd steeds kouder want wij klommen behoorlijk. Onze wagen had soms moeite om beven te komen, bij Goenoeng Mas werd het nog erger want hier kregen wij de beruchte haarspeldbochten. Onder het rijden kreeg je panorama's voor ogen, fantastisch gewoon. Beragen en bossen, men kan beter zeggen oerwouden, eindeloos gewoon, ik geloof niet dat je er gemakkelijk doorheen zou komen. Eindelijk waren wij dan op de plaats van bestemming, wij stonden in ene voor een prachtig bergmeer, midden tussen de bossen in. Aan een zijde steeg de zijwand tot een driehonderd meter hoogte. Wij zaten nu op ongeveer 1500 m hoogte, het klimaat was er erg lekker. Het eerste wat wij er deden was natuurlijk zwemmen, maar het water was koud, brrr, verschrikkelijk koud. Toen wij er uit kwamen liepen wij nog terillen. Na nog enige tijd in de omgeving te hebben geworven moesten wij terug, deze ging vlot in een ruk door naar Batavia. Wij hadden weer een moord dag gehad, een van de velen.

André

Marinier III A. Lieth no 41472
M. comp. Mi-pol. M. K. W. Marinepostkantoor Batavia

ONZE DAMES WEEER No 2 BIJ HET KRINGWATERPOLOTOURNOOI.

Weer waren het onze dames die het beste resultaat bereikten bij het Kringkampioenschap waterpolo 1948, wat op Zaterdag en Zondag 28 en 29 Augustus in Groenendaal verspeeld werd. Na tweetal overwinningen op Haarlem en V.Z.V. bereikten onze dames de finale en lieten zich hier in het begin loer de DWRdames overdonderen, die als gewoonlijk in de andere poule tegen HVGB en HPC gewonnen hadden.

Maar laten wij met het begin beginnen. Voor het jeugdturnooi op Zaterdagavond waren wij genoodzaakt onze ploeg terug te trekken, oh schande! Midvoor Mart had nog steeds een onwillig oog, Herman was juist erg gammel van een 14daagse vakantie door Frankrijk thuisgekomen, Ton had een smoesje en Frits kon door werkzaamheden niet eerder dan half zeven in Groenendaal zijn. Er bleef dus niet genoeg over om een redelijk zevental te formeren en dus trokken wij ons noodgedwongen terug.

Toen Zondag, zowaar lekker zomerweer met een felle zon, de zon waarop keeper Wim het niet erg begrepen had. De dames, en de heren moesten ongeveer tegelijk te water en nu bleek dat onze heren wel zeer beroerd geloot hadden, de 1e wedstrijd zou nl. tegen de enige hoofdklasser uit de Kring HVGB gaan. Met een volledig zevental had men nog enigszins partij kunnen geven, de ploeg die hier te water ging kon dat zeer zeker niet. Herman (nog op halve kracht), Ben als midvoor! en Frans vormden de voorhoede, Frits, Leo en Jan achter met Wim op doel. Waarom dit, zal men zich afvragen, luister maar: Piet was Zaterdag naar Lissabon gevlogen en bracht hier zijn Zondag rustig door, Mart melden wij reeds bij de jeugd, Fons voer ergens op de Indische Oceaan en invaller Ton verscheen niet, nam ook niet eens de moeite om af te schrijven! Het werd nu een kat-en-muis-spelletje wat nog verergerd werd door het héél matige keepon van Wim. De zon scheen wel juist in zijn gezicht maar toch kon ik niet aan de indruk ontkomen dat er te lauw gespeeld werd. Met rust was het reeds 6-0 en al ging het hierna stukken beter, een tegengoal was er niet bij. HVGB deed het na rust wel erg kalm aan en scoorde maar 2 maal zodat het einde van deze hopeloze wedstrijd met 8-0 kwam.

De tweede wedstrijd tegen DWR ging heel wat beter, er werd nog met 2-2 gelijkgespeeld. Voor beide partijen stond hier niets meer op spel, ook DWR had met 5-1 van HVGB verloren zodat het mogelijk was om enkele "gastspelers" in ons team op te nemen i.p.v. Herman en Leo. Internationaal Frits Smol en de HPC'er Koiter vormden nu met Frans de voorhoede, Ben, Jan en Frits achter en Wim op doel. Vooral de laatste speelde wel 100 % beter, stopte zeer veel en maakte zodoende een massa goed. Het samenspel klopte aardig, er zat verband in de ploeg en nu bleek waaraan het in de 1e wedstrijd had ontbroken: enkele snelle voorspelers. Onze gast Smol scoorde de 1e goal doch Frans was na goed samenspel de producent van de gelijkmaker, waarmee tevens het einde kwam 2-2.

En nu de DAMES, deze startten tegen V.Z.V., een goede bekendheid uit de competitie. Ondanks een aanvankelijke achterstand kwam onze ploeg, waarin Henny ditmaal voor Ria inviel (die overigens later wel op de kant stond te kijken!), toch met een overwinning uit de bus. Paula maakte uit een goede rush de gelijkmaker (1-1) en kort voor het einde scoorde Ton bij een schermtusseling voor het VZVdoel de beslissende goal 2-1.

Tegen Haarlem speelde Beppe mede en weer maakte Haarlem het 1e doelpunt. Zo was het nog met de rust doch hierna kwam onze voorhoede steeds meer in het offensief. Ton en Paula deden de schaal omslaan en Bep gaf een slecht door de DWRkeepster gestopt schot van Ton nog het vereiste duwtje zodat de eindstand hier met 3-1 kwam.

Tot slot dus evenals vorig jaar de finale D.W.R. - D.W.T., voor beide ploegen de 3e wedstrijd van de middag! DWR kwam uit met de dames Zieren, van Viersen-Handgraaf, Wisker, Kerkhof-Regter, Thuijs-v. Veen, van Waard en Kollerie, een zogoed als volledig 1e zevental dus! Bij ons speelde Henny weer mede i.p.v. Beppe, waardoor Paula naar voren kon, iets wat de schotvaardigheid der voorhoede ten goede kwam. Direct na het opzwellen schoot Riet v. Veen vanaf de helft op doel en de verraste Jo kon niet anders doen dan de bal uit het net halen. De moeheid ging een woordje medespreken, het tempo in deze wedstrijd was aan beide zijden heel wat minder dan wij gewend zijn. Hierbij kreeg Truus een kans, een stokhoogbal op een drietal meters voor het doel, doch zij zag kans over te schieten! Met de rust stond het 3-0 voor DWR, toch volhouden. Dat deden de dames, zij zagen een van hun aanvallen bekroond met een hard schot van Paula die de roos trof (1-3) Kort hierop kreeg Paula een stokhoogbal en weer werd de achterstand verkleind (2-3) Hierna nam DWR het initiatief geheel over en door een tweetal fraaie doelpunten van Greet Zieren kwam de eindstand met 2-5. DWR werd verdiend Kringkampioene, doch ook de prestatie van ons gedeeltelijk verjongde zevental was een felicitaire waard!

Reporter

DE ZOMERCOMPETITIE.

Dezer dagen ontvingen wij het overzicht van de gehele zomercompetitie der Kring Haarlem, ondanks meerdere zeventallen nog niet uitgespeeld waren is er maar een streep onder deze competitie gezet. Het was een ontzettend moeilijk seizoen, niet wat de opkomst der spelers en speelsters betrof (dit liet nog wel iets te wensen over) maar vooral door het koude weer en dus ook koude water. Zeer vele wedstrijden moesten uitgesteld worden en zo gebeurde het dat meerdere zeventallen nog rustig in Augustus aan de competitie bezig waren, wat weer problemen gaf met de vacaties e.d.

In dit nummer zullen wij de prestaties van de 4 lagere zeventallen bespreken, de volgende maal die van de 4 hogere ploegen. Dit seizoen hebben wij één kampioenszevental: onze MEISJES, die op een bijzondere manier het kampioenschap hunner afdeling in de wacht sleepten. Dit stel zag kans om a l l e wedstrijden te winnen, vaak met hoge scores, zodat er in totaal maar liefst 60 doelpunten voor en één tegen werden genoteerd!! Vermoedelijk is een dergelijke eindstand zeldzaam in polocompetities, bij ons is het tenminste een record, het was keurig meiskes. Bijna altijd werd volledig gespeeld, de ploeg bestond uit Tonny Scheerder op Doel, zij kon maar weinig naar capaciteiten tonen. Achter lagen Nelly Janssen, Paula v. Bruggen en Henny Janssen, dit stel was zeer goed op elkaar ingespeeld en vormde een onoverkomelijk struikelblok voor vele voorhoedes. Tot slot voor Henny Odijk, Ans van Dam en Bep Nelissen, die er ook best raad mee wisten. Cokky Somers viel nog een enkele maal in. Aan dit ploegje had trainer Vrugt vele uren besteed, daarom ook met de ploeg hem nog van harte gefeliciteerd. De uitslagen luiden (thuis en uit): Haarlem 3-0 en 9-0, HPC 5-0 en 7-0, HVGB 8-0 en 9-1 en VZV 14-0 en 5-0.

Het DERDE dameszevental deed het boven verwachting goed, zij eindigden op de 2e plaats van de 6 ploegen in de eerste en enige damesafdeling der Kring. Een negental dames, ook meest jeugdigen, wisselden elkaar af in dit zevental. Jo Kunis verdedigde naar doel soms zeer aardig, geassisteerd door de achterhoede Leny Burger, Adrie Huijbers, Toos Handgraaf en Fia Franssen. Voor speelden Toos Handgraaf, Truus Kol, Jopie Kors en Ank van Leeuwen. Indien zij allen nog iets sneller werden op de borstcrawl, dan zou dit hun spel zeker ten goede komen, spelinzicht is er soms al behoorlijk. Dus nog meer baantjes trekken deze winter, dames dan gaat het de volgende maal nog beter en wie weet behalen jullie dan ook een kampioenschap?

Nu de HEREN, ons derde dat vorig jaar promoveerde naar de 1e klasse kring, deed het hierin maar matig. Zij eindigden op de 6e en laatste plaats hunner afdeling, waartoe ook nog 2 strafpunten bijdroegen wegens een interne fout van de TC. VZV 3 steeg hierdoor nog een plaats en werd nu 5e. Toch was het oorspronkelijke zevental behoorlijk van sterkte in indien het steeds volledig had kunnen spelen zou het resultaat heel wat dragelijker zijn geweest. Het slechte weer, het koude water en de vacaties maakten dat dit zevental nu enkele malen met 5 of 6 man opkwam. Dit was iets dat wij nog nooit hadden meegemaakt en het kwam door zeer laat of geheel niet afschrijven van meerdere spelers, altijd waren er 2 reserves aangeschreven en deze hebben zeer vaak moeten spelen. De trouwste spelers waren aanvoerder Jan Joosten, Keeper Henk Cliteur, Hen Mes, Jules vd. Heijde en Gerard Lok. Verder speelden mede Arie Thuijs, Mart van Ooijen, Ton Veerman, Herman Willemse, Joop v. Bruggen, Jan vd. Heijden en 3 aspiranten Kees Glas, Co Heerens en Frans Lablans. Samen waren het dus 14 spelers voor één zevental! Tekenend voor de sterkte van de ploeg was dat tegen de uiteindelijke kampioen HPC 4 beide malen maar met 2-1 verloren werd. De andere resultaten waren (thuis en uit) Haarlem 4 1-3 en 0-7, HVGB 5 2-3 en 0-8, PSV 1 2-7 en 2-7, VZV 3 1-0 en 1-1.

Tot slot de JONGENS, ook zij brachten het er weer aardig af: 2e in de sterkste A afdeling der aspiranten achter HVGB en voor HPC en DWR. Zij verdienden dit succesje echter gemakkelijk, er werd 2 maal tegen HVGB gespeeld en verloren (6-0 en 4-1) en de 3e wedstrijd tegen HPC werd dank zij doelpunten van Kees en Frans met 2-0 gewonnen. De 4e wedstrijd tegen DWR werd reglementair gewonnen daar dit ploegje niet kwam opdagen. De beide andere wedstrijden thuis tegen HPC en uit tegen DWR werden meerdere malen wegens te koud water uitgesteld en toen niet meer gespeeld. Naast de reeds genoemde Frans Lablans en Kees Glas speelden mede: Theo v. Vilstoren, Jan v. d. Berg, Jim Kortekaas, Bert Hoenderdos, Co Heerens, Joop Melchior en Joop Traksel.

vervolg Zomercompetitie.

Resumerende behaalden wij dus in de Kringcompetities :

- 1 kampioenstitel (meisjes)
- 2 tweede plaatsen (dames 3e en jongens)
- 1 zesde plaats (heren 3e)

een resultaat wat reden tot tevredenheid geeft. Vol goede moed nu allen verder trainen want wij verwachten volgend jaar minstens weer zo'n succes. Laat ons nog enkele leden dank te zeggen voor hun medewerking als ballenverzorger, aanvoerders en niet te vergeten de reserves die aangeschreven werden en niet te water behoeften te gaan.

Technische Commissie

DE KILOMETERWEDSTRIJD.

Zaterdag 21 Augustus. Het was een gure Augustusmiddag (zoals wij er dit jaar al zoveel hebben gehad), weliswaar scheen het zonnetje zo af en toe maar de storm die over de Heemstedse landerijen joeg, deed alle kracht van de zonnestralen te niet gaan. Erger nog, zij veroorzaakte een niet bijster aangename kou, men zei zelfs dat de Eskimo's nog beter water gewend zijn. Zo was ongeveer de toestand in de Jachthaven te Heemstede alwaar de traditionele Kilometerwedstrijd weer verzwommen zou worden. Prompt 2 uur werd daar dan ook mede begonnen, de heren schoolslagzwemmers waren het eerst aan de beurt. Onderwijl liepen de dames stuk voor stuk te ijsberen in hun kleedkamers, druk suikerklontjes etend. Ook waren er nog van die optimisten die elkaar's kansen zaten te berekenen, bij anderen stond de angst gewoon op hun gezicht te lezen. Bij onderzoek bleek dat zij bang waren voor mogelijke kikkers, ratten en goudvissen waar zij misschien tegenaan zouden kunnen zwemmen! Nou, stel je eens voor dat er een grote snoek aan je linker-kleine-teen zit te kriebelen of dat er een kikker precies boven op je hoofd springt! Maar al deze redenen ten spijt, zij vonden toch de moed om hun mannelijke collega's en lotgenoten te gaan aanmoedigen. Bij de vaart aangekomen verwachtten zij een grote schare enthousiaste herenleden te zien, doch zagen er niemand. Misschien in het kleedhok, opperde een der dames, maar ook daar was niemand te vinden. Wat een teleurstelling, de bittere waarheid dringt tot hen door : al die stoere kerels laten verstek gaan!!

Dit is toch wel een grote desillusie, er blijkt op het programma nog één horenlid voor te komen doch deze mankeert op het appèl. Onderwijl moeten de dames aan de start komen en hier werd het gehazrewar van jewelste hoe men het best haar genummerde muts vast kon krijgen (statiegeld f 2.50!!) Na diverse miskukte pogingen werd de voorzitter-kamprechtter te hulp geroepen en toen was het leed snle geleden. Het ogenblik naderde dat men te water moest gaan en het moet gezegd worden, zij gedroegen zich als ware heldinnen, hoewel de jammerkreten niet van de lucht waren. (hier klopt iets niet, redactie) Na het fluitsignaal trapte de een de ander stevig maar met dat al was de tocht door de wildernis der aquariumbewoners begonnen. Na een korte of langere tijd kwamen ook zij alle weer bij het beginpunt terug. Op het droge aangekomen vertelden de dames elkaar de meest fantastische verhalen omtrent de hindernissen die zij hadden moeten nemen en de moeilijkheden welke zij hadden moeten overwinnen. Na de dode handen en voeten tot het rijk der levenden te hebben teruggebracht en weer enigszins op adem te zijn gekomen kwam de klap op de vuurpijl. De enige ingeschreven heer (zie boven) kwam rustig eens kijken of zijn nummer al aan de beurt was!! Toen hij al die verkleumde dames zag heeft hij zich toch wel even een kelin beetje geschaamd, volgens zijn zeggen wist hij niet dat de wedstrijd zo vroeg begon, maar de dames gellofden hem maar half.

Na een overigens gezellige terugtocht kwamen allen dan toch weer heelhuids in Haarlem aan. Onderweg was met algemene stemmen het volgende voorstel aanvaard : indien het een volgend jaar weer zo koud is nemen wij in plaats van een badpak onze schaatsen mede!

De uitslagen luiden : Dames no 5 Paula 18 min 17.9, 6 Gonny 19 min - 10 Fruus 19 min 41.9, 11 Beppe 20 min 24, 12 Nelly 20 min 44.6, verder : Jo huijboom 20 min 53, Tonny Scheerder 21 min 4.4, Leny Burger 21 min 50 en Ina van Baren 23 min 18.3.

Tr.

VAN DE REDACTIE.

In Augustus is ons blad wegens vacaties niet verschenen, zoals U vermoedelijke wel begrepen zult hebben. In de komende maanden hopen wij op tijd te kunnen uitkomen, wij vragen daarvoor medewerking van vele leden. Copy is altijd erg welkom en voor de verzending van het blad geldt altijd nog: vele handen maken licht werk. Aanmeldingen bij de redactie en bedankt bijvoorbaat.

DE LAATSTE COMPETITIEWEDSTRIJD DER DAMES.

Heel toevallig ontmoette Reporter enkele speelsters van ons eerste op Zaterdagavond 28 Augustus welke hem vroegen de reis naar Weesp mede te maken. Daar ik toevallig niets bijzonders te doen had deed ik het en had er achteraf geen spijt van. De reis ging per trein waarin wij van Haarlem tot Amsterdam geperst waren. Toch kon Ton nog net zitten dank zij een galante heer. In Amsterdam snel naar het 3e perron en ons daar in de stoptrein naar Hilversum gehesen. Gelukkig konden allen hier zitten en al gauw kwamen Londense foto's te voorschijn welke aller belangstelling hadden, zelfs een vreemde heer naast Jo gezeten mocht medekijken. Zo vloog de tijd om en voor wij het wisten waren wij op het station Weesp aangeland, alwaar wij Do treffen die uit Utrecht was gekomen. Tot onze grote verbazing stond er buiten het station een echt muziekcors opgesteld om ons te ontvangen!! Achteraf bleek dat deze belangstelling grotendeels een Amsterdams accordeonorkest gold dat hier in Weesp ten bate van de Unac ging spelen. Al wandelende bereikten wij het zwembad wat fraai gelegen is aan de Vecht. Dit betekende dus stromend water, brrr wat fris!! Nadat de aanwezige "mannen" (Tonny's aanhang en mijn pers oontje) geholpen hadden het poloveld geveed te maken kon het feest beginnen, wij waren zeer belangstellend naar de uitslag maar Donderdags met veel pech de thuiswedstrijd tegen Triton verloren was, al was het maar met 0-1.

Ons eerste speelde ditmaal met Jo op doel, Tonny, Do en Paula achter en voor Truus, Tonny en tot slot Bepky als invalster voor Ria. Al ras bleek dat ons ploegje veel sneller was dan de Weesper dames, deze zochten het meer in het vasthoudende spel! De scheidsrechter greep echter regelmatig goed in. Een geheel verslag van de wedstrijd zal ik U besparen want precies weet ik het nu niet meer. Wel weet ik dat het team als geheel een zeer goede indruk in Weesp achterliet. De achterhoede was zeer goed voor haar taak berekend en aan de ene tegengoal konden zij weinig doen. Voor zat er meer schot in dan in de laatste wedstrijden het geval was, ondanks het zware spel der tegenpartij. Vooral door het opzwellen van de achterhoede ontstonden er verrassende situaties, hieruit konden Truus, Tonny en tot slot Do met een fraaie omhaal scoren. Het einde kwam zodoende verdiend in ons voordeel met 3 tegen 1.

Om even 8 uur was het gehele stel weer startklaar en trokken wij door het reeds aardig versierde en verlichte Weesp naar het station. Juist op tijd gearriveerd pikten wij de trein naar Amsterdam en stapten hier uit. Deze avond brandde de feestverlichting voor het eerst en hoe!! In een wandeling van anderhalf uur zagen wij een deel der verlichte binnenstad met zijn ontzettende mensenmenigten. Het was werkelijk fantastisch, verder zal ik maar niet vertellen want de kranten hebben er pagina's vol van geschreven. Om even voor elf uur stapten wij het Haarlemse station uit en was deze avond weer voorbij. Het was een zeer genoeglijke geweest, vraag dat maar aan de dames van het eerste.

Reporter.

AFZ.

HAARLEM,
FRANKERING BIJ
ABONNEMENT.

AAN